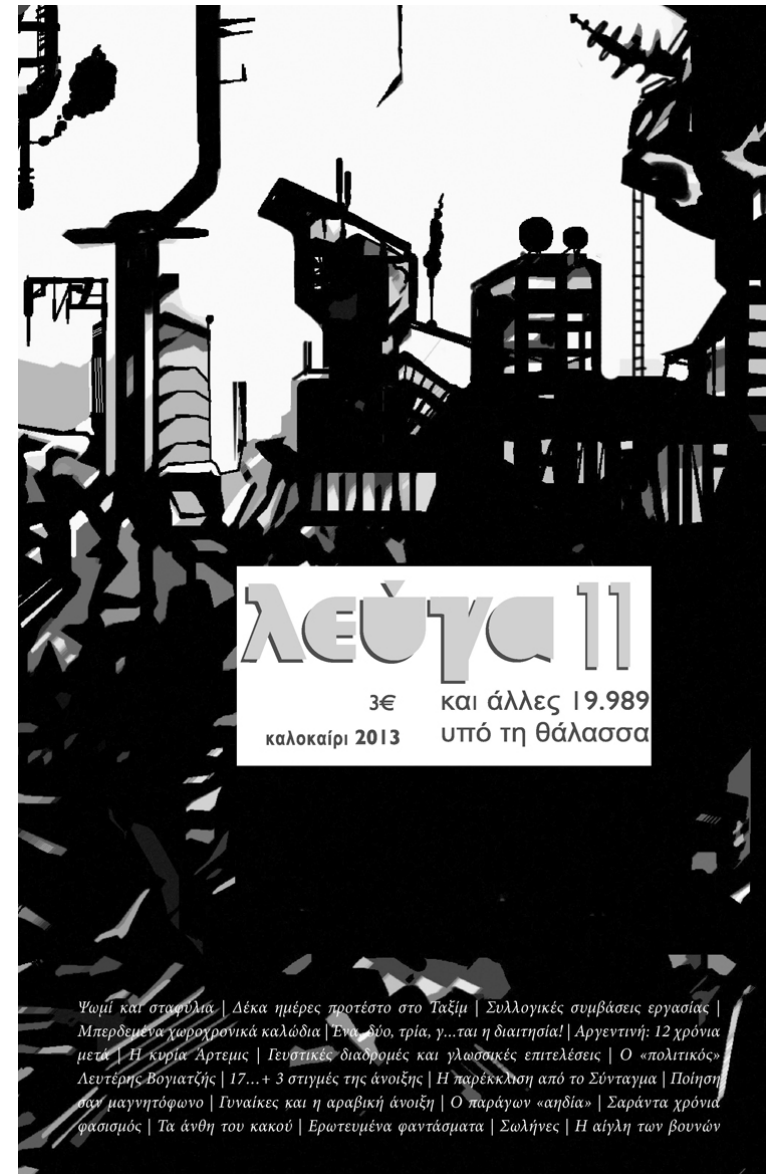

11.989 λεύγες υπό τη θάλασσα και το πλήρωμα μασουλάει ψωμί και σταφύλια ενώ πάνει ψιλή κουβέντα. Το τουρκικό προτέστο στην πλατεία Ταξίμ τους ξύπνησε μνήμες από την εξέγερση της Αργεντινής, αλλά τα μπερδεμένα χωροχρονικά καλώδια δεν τους αφήνουν να απολαύσουν τις 17+3 στιγμές της άνοιξης. Άλλωστε η τελευταία ανήκει στις γυναίκες της Αραβίας, στα ερωτευμένα φαντάσματα και στους εραστές των βουνών. Στους αντίποδες, στο βάθος των υπόγειων σωλήνων, αντηχεί το σύνθημα «ένα, δύο, τρία γαμιέται η διαιτησία»· πριν φρίξει όμως η κυρία Άρτεμις καταλαβαίνει ότι αναφέρεται στη ρύθμιση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας καθώς οι γλωσσικές επιτελέσεις είναι σύμφυτες με τις γευστικές διαδρομές ακόμα και αν οι τελευταίες αναφέρονται στην κατανάλωση βρώσιμων εντόμων. Παρεκκλίνοντας από το Σύνταγμα τα χίλια πρόσωπα της εξουσίας εξασφαλίζουν ότι η ποίηση ακούγεται σαν μαγνητόφωνο της φωνής του ηγεμόνα, αλλά το ερώτημα του τρελού ανακατεύει τους όρους του παιχνιδιού: «Η των ουρανών Βασιλεία;», μα αυτήν τους τη χάριζα. Αυτό όμως γιατί δεν την προτιμούν απ' την άλλη; Απ' τη βασιλεία της Γης μας;

Η Λεύγα#11 κυκλοφόρησε. Αναζητήστε την σε κεντρικά βιβλιοπωλεία, επικοινωνήστε μαζί της στο levgamag@gmail.com, επισκεφτείτε το σάιτ της levga.gr για όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που μπορεί να χρειαστεί ο σύγχρονος αναγνώστης και ενημερωθείτε για τα αναλυτικά της περιεχόμενα.

Ψωμί και σταφύλια: Άραγε, ποιο φρούτο θα προσπαθήσει να κόψει το χέρι που πραγματικά στερήθηκε το ψωμί; Ο Αλέκος Λούντζης απαντά στο ερώτημα αυτό αναλογιζόμενος περσινούς και φετινούς καλοκαιρινούς αυτοσχεδιασμούς του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Δέκα ημέρες προτέστο στο Ταξίμ: Ο συνεργάτης μας Άρης Γκότζιος από το κέντρο της Ιστανμπούλ καταγράφει καλειδοσκοπικά τις δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο του Τουρκικού αναπτυξιακού θαύματος και φωτογραφίζει τους ανώνυμους πρωταγωνιστές.

Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, επιστροφή στο μέλλον: Η εποχή των «ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων» τελειώνει. Ο Στέφανος Βαμιεδάκης μέσα από την αναδρομή στις μεταβολές του νομοθετικού πλαισίου καταδεικνύει ότι στην εποχή του μνημονίου η «συλλογική διαπραγμάτευση» είναι το νέο πιο σύντομο ανέκδοτο.

Μπερδεμένα χωροχρονικά καλώδια: Τι συνδέει την αναζήτηση του Δημήτρη Δασκαλόπουλου για την ΚΝΕ του 21ου αιώνα με τη στροφή της διάνοησης στις θεωρίες του «Ζωτικού Κέντρου» και την ταυτόχρονη αναδιάρθρωση του χάρτη της κοινωνικής κριτικής; Ο Κωστής Καρπόζηλος αναζητά σε τρεις ασύνδετες χωροχρονικές στιγμές το περίγραμμα του μετασχηματισμού της ελληνικής κοινωνίας.

Ένα δύο τρία, γ... η διαίτησία: Η Χλόη Πετρίδου, το άγρυπνο μάτι της Λεύγας στα άδυτα των Βρυξελλών, προσφέρει ένα συναρπαστικό πανόραμα των διεθνών οργανισμών διαίτησίας μεταξύ ιδιωτών και κρατών γύρω από επενδυτικές διαφορές, εκεί που ο «διαιτητής είναι, εναλλάξ, και παίκτης και προπονητής. Και παίζει πάντα επίθεση».

Τιμωρία και ανταμοιβή. Αργεντινή, 12 χρόνια μετά: Η Κατερίνα Νασιώκα συζητά με τον Αλμπέρτο Μπόνετ, καθηγητή του Πανεπιστημίου του Μπουένος Άιρες και συντονιστή του προγράμματος «Συσώρευση, κυριαρχία και ταξική πάλη στη σύγχρονη Αργεντινή, 1989-2012». Ποια η εμπειρία της αλληλέγγυας οικονομίας σε συνθήκες καπιταλιστικής συσσώρευσης;

Η κυρία Άρτεμις: Ο Κώστας Σπαθαράκης επισκοπεί κριτικά τη «νέαν σχολήν» της ελληνικής λογοτεχνίας και την επιστράτευση της «δι' αγαθοεργούς σκοπούς». Φέρνει κάτι καινούργιο ο αυτοδιαφημιζόμενος ριζοσπαστισμός των νέων γραμμάτων ή αντλεί τα υλικά του από τη ζεσταμένη σούπα του προοδευτισμού; Ένα κείμενο-πρόκληση στις βολικές μας βεβαιότητες.

Γευστικές διαδρομές και γλωσσικές επιτελέσεις: Μεταξύ πρωτόγονου και πολιτισμένου: Η Έλια Χαρίδη αναδεικνύει τις αντιφάσεις και αλληλοσυμπληρώσεις μεταξύ του αρμονικού στησίματος των χώρων εστίασης, της κανονιστικής συμπεριφοράς των σερβιτόρων και των συνθηκών εργασίας στα ενδότερα του σερβιρίσματος. Πόσες μοίρες πρέπει να υποκλίνεται κανείς για να δουλέψει σε ένα οικογενειακό εστιατόριο πολυτελείας σε ελληνικό νησί;

Ο «πολιτικός» Λευτέρης Βογιατζής. Μια σπουδή στα χίλια πρόσωπα της εξουσίας: Οι τελευταίες οδηγίες του Λευτέρη Βογιατζή αποτυπώνουν την περιοδολόγηση της εργογραφίας του με κεντρικό το ερώτημα της εξουσίας. Ο Κώστας Περούλης αναμετράται με το ερώτημα και την αντιεξουσιαστική πρόταση του βαθιά εξουσιαστικού σκηνοθέτη.

17...+ 3 στιγμές της άνοιξης: Με αφετηρία τις περιπέτειες της φετινής μεταχρονολογημένης Πρωτομαγιάς, η Μόρφω Μπεληγιάννη σχολιάζει τον μετασχηματισμό των μαγιάτικων απεργιακών πράξεων σε «αισθητική» αξία, που προσελκύει το ενδιαφέρον συλλεκτών και του δραστήριου Σωματίου Ρακοςυλλεκτών.

Η παρέκκλιση από το Σύνταγμα: Τι συζητούσαν οι βουλευτές το 1932 και σε ποιο βαθμό τους ενέπνεε το παράλληλο γερμανικό παράδειγμα. Η Καίτη Πάπαρη υπενθυμίζει στους ποικίλους θιασώτες των θεωριών της Βαϊμάρης τη γοητεία των πρώιμων εθνικοσοσιαλιστικών πρακτικών στις τάξεις του ελληνικού αστισμού.

Ποίηση σαν μαγνητόφωνο: Η Κωσταντίνα Γεωργαντά καταδύεται στα άδυτα της ποιητικής δημιουργίας και ανιχνεύει στην *Έρημη Χώρα* [1984] του Ηλία Λάγιου τον Έλιοτ αλλά και την ατελεύτητη πορεία από το βουνό στα ξερονήσια.

Μεταξύ πατριαρχίας και νεοπατριαρχίας. Οι γυναίκες και η αραβική άνοιξη: Η Nof Nasser Eddin συζητά το ρόλο του φεμινιστικού κινήματος στις αραβικές εξεγέρσεις και τις νέες δυνατότητες, αλλά και προκλήσεις, που αυτή παρήγαγε ύστερα από την επιτυχή τους έκβαση.

Ο Διάβολος, ο ηγεμόνας και ο τρελός: Το καθιερωμένο πολυπρισματικό τρίπτυχο της καθημερινότητας. Ο Άγης Πετάλας καταβυθίζεται για μια ακόμα φορά στα σώψυχα του διαβόλου που ταλανίζεται ανάμεσα στο επιχειρηματικό του ένστικτο και τον αθέμιτο ανταγωνισμό που επιβραβεύει τα βρώσιμα παλιοσιδέρα. Εκεί θα συναντήσει τον καθημερινό ηγεμονικό φασισμό της κυρίας Καθηγήτριας, αλλά και τον «τρελό» Σκαρίμπα έτοιμο να γκρεμίσει τα πάντα.

Ερωτευμένα φαντάσματα: Η γηραιά κυρία Πολυξένη από την Καβάλα είναι ερωτευμένη. Έως εδώ κανένα πρόβλημα, μας λέει η Όλγα Καρυώτη. Το ζήτημα περιπλέκεται όταν στα δημοτικά λουτρά Ελευθερών εμφανίζεται νοερά η μικρή Νατάσα και ο Ιμπραήμ, οπότε οι συνειρμοί των ντάκιρι εκτροχιάζουν τη σκέψη.

Σωλήνες: Ο Στράτος Φυντανίδης σε 275 λέξεις συνοψίζει τη ζωή στον Βόθρο, όπου είμαστε όλοι «παιδιά του σωλήνα».

Η Φωτεινή Βακιτσίδου στο ποίημά της *Η αίγλη των βουνών* αναζητεί αυτό που κρύβεται μέσα στο χώμα.

Ψιλή κουβέντα και οι περιπέτειες του *Righteous Roupert*: Οι κομίστες της *Λεύγας*, ο Γιώργος Μανουσέλης και ο Robert Spittlehouse περιδιαβαίνουν στον μαγικό κόσμο των Εξαρχείων και παρατηρούν το πέταγμα του Πιτσικάνου διατηρώντας όπως πάντα την ψυχραιμία τους.